

Guds kærlighed

Skal vi som kristne følge moseloven? Det får vi svar på. En del af loven er allerede lagt i vores hjerte før vi bliver kristne (bibel henv. romerne). Der er en del af de ti bud, som vi allerede ved at vi bør følge, men som vi ikke altid kan følge. Loven bruger vi til at miste tilliden til at vi selv kan og se at Jesus døde for os, netop fordi vi ikke kan. Kunne vi selv, ville vi ikke have brug for Kristus. Det der så sker, når vi bliver kristne, er at ved Helligånden bliver der lagt en lov i vores hjerter. Denne lov hedder kærlighed.

Mange kristne, glemmer at kærligheden er lovens fylde. Det kan ses på facebook i diverse kristne grupper samt i mange af vores kirker. Der er meget fordømmelse af andres tro, andres gerninger mm. Dette viser tydeligt, at vi har glemt kærligheden, for den gør ikke næsten ondt. Vores tro bringer os frelse, vores tro gør at vi bliver retfærdiggjort men kærligheden er størst. Vi må rette vores fokus mod kærligheden.

Paulus skriver en meget stærk bøn til menigheden i Efesus, en bøn som bør fylde vores hjerte med længsel.

”og beder om, at han i sin herligheds rigdom med kraft vil give jer at styrkes i det indre menneske ved hans ånd, at Kristus ved troen må bo i jeres hjerter og I være rodfæstede og grundfæstede i kærlighed, så at I sammen med alle de hellige får styrke til at fatte, hvor stor bredden og længden og højden og dybden er, og til at kende Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse, så I fyldes, til hele Guds fylde nås.” (Ef. 3:16-21)

Hvilken herlig bøn – den fortæller os hvad vi skal have fokus på. Vi har brug for at blive styrket i vore indre menneske ved hans ånd, for vores kød er så skrøbeligt og forleder os nemt til at komme på afveje. Vi skal hvile i at Kristus har gjort værket på korset, vi kan intet gøre for at blive retfærdiggjort. Gaven er Guds – hvilken nåde vi lever under. Halleluja!

Vi må være rodfæstet og grundfæstet i kærlighed samt kende Kristi kærlighed, nogen vil nok mene at det gør de. Men se lige på hvad resultatet af dette vil være – nemlig at blive fyldt med hele Guds fylde. Jeg tror at har vi bare en som er fyldt med hele Guds fylde, så har vi vækkelse. Jesus havde Guds fylde og overalt hvor Han gik var der vækkelse.

Dette er målet, at blive fyldt med Hans fylde – og vejen der til er kærligheden. Jeg tror på at det er muligt at opnå dette, mens vi er her på jorden. Jeg tror faktisk det er det vi er kaldet til. Men ikke kun os, enhver menighed som Gud rejser op, har dette formål at blive fyldt med Guds fulde fylde.

Forstil jer en kirke, hvor Guds fulde fylde er – bygningen ville ikke være stor nok, for mennesker ville komme langvejs fra, for at opleve Gud. Jeg tror at vi kan opnå dette nu, her i Danmark. Men vi har brug for at omvende os. Vende os bort fra fordømmelse af andre, vende os om til Guds kærlighed som er blevet udgydt i vore hjerter ved Helligånden. Omvendelse handler ikke om frelsen, for den bliver givet ved troen på Jesus Kristus. Omvendelse handler om at se Guds kærlighed. Det er Guds godhed som fører til omvendelse, ikke fordømmelse af gerninger eller tro.

Vil vi have vækkelse i Danmark, må vi omvende os til Guds kærlighed, vi må møde ethvert menneske som Gud møder os, med kærlighed. Vi må være som Kristus, fyldt med kærlighed til Gud og til hinanden.

”Vær ingen noget andet skyldig end at elske hinanden; for den, der elsker andre, har opfyldt loven. Buddene: »Du må ikke bryde et ægteskab; du må ikke begå drab; du må ikke stjæle; du må ikke begære,« og et hvilket som helst andet bud, sammenfattes jo i dette bud: »Du skal elske din næste som dig selv.« Kærligheden gør ikke næsten noget ondt. Kærligheden er altså lovens fylde” (Rom. 13:8-10).

Så skal vi holde moses loven, nej det skal vi ikke ved at tage en beslutning om at følge den, men vi vil følge den når vi vandrer i kærlighed. For at vandre i kærlighed, må vi ikke gøre vores næste ondt. Vi kan gøre vores næste ondt, hvis vi holder fast i at vi må spise alt og vi sidder sammen med en bror eller søster som f.eks. opfatter svinekød som urent. Selvom jeg opfatter alt mad som rent, bør jeg holde min tro for mig selv og bør i dette tilfælde ikke spise svinekød, da min bror eller søster opfatter det som urent. Jeg vil ved at spise kødet vække anstød hos min bror eller søster, eller jeg ville hvis jeg proklamerede min tro, måske få den anden til at snuble hvis den bror eller søster så spiste men ikke havde troen på at svinekød er rent. Vi bør vandre i kærligheden og sætter vores næste højre end os selv – heldigvis er det Helligåndens værk i os 😊.

Kærlig Hilsen Stephanie